

NEWSLETTER

syyskuu 2009

Syksy taisi nyt sitten lopulta syyskuun lopussa tulla. Aivan näihin päiviin on jatkunut uskomattoman lämmintä ja mukavaa säätä. Iltojen tunteista on jo jälkimmäinen tunti pitänyt pimeyden takia siirtää maneesiin, ja ei varmaan mene kauaa kun kaikki tunnit on pidettävä sisätiloissa. Mutta aina mennään vielä ulkona kun vain kyetään. Muutoin tunnit ovat lähteneet hyvin liikkeelle ja ratsastajat tuntuvat motivoituneilta.

Kuukauden ratsastaja

Aiemmin joka Newsletterissä esiteltiin yksi ratsastajistamme, kun kaikki tulivat esitellyksi niin asia jäi. Uusien ratsastajiemme myötä jatkamme esittelyjä jälleen.

Ira Kaitaranta on uusia senioriratsastajiamme, jolla pitkästä tauosta huolimatta vanha osaaminen kaivautui esiin tuotapikaa.



Kuva: Ira ja Vili

Iran 5-vuotias poika on käynyt talutusratsastuksessa, ja niinpä Irakin sai uuden kipinän omaan ratsastukseensa. "Ratsastin nuorena 12 vuotta, mutta sitten tuli parinkymmen vuoden tauko" – Ira kertoo. Kunnes nyt sitten innostuin hakemaan aktiivisesti sopivaa tallia. Kriteerinä oli mukava talli, pienet ryhmät ja maneesi talven varalle.

Kysyttäessä mikä ratsastuksessa kiehtoo, sanoo Ira: "kyllä se on hevoset, ulkona olo ja liikunta. Mitään suurempi tähtäimiä ei ole, vaikka on aina kiva huomata että jokin harjoitettu asia menikin niin kuin itse halusi eikä hevosen ohjailun mukaan." Minua kiehtoo lähinnä kouluratsastus, vaikkakaan esteitä en ole oikeastaan koskaan kunnolla edes kokeillut.

Hevosistamme Ira on ratsastanut Simonalla ja Viliillä, joista Simona on hänen mielestään mukava sen osaamisen takia mutta Vili taas on niin symppis.

Ally eläkkeelle

Niin siinä sitten kävi, että tulimme siihen tulokseen, että on parasta päästää Ally ennenaikaiselle eläkkeelle jalkavaivojensa takia.

Ally oli vuosia opetuksessamme kantavia voimia, sehän oli luotettava ja pidetty tasaisuutensa takia, ei pukitellut ja temppuillut. Ally myös osasi erittäin paljon, joten sillä pystyi sujuvasti harjoittelemaan laukanvaihdosta sulkuväistöihin tai laukkapiuruettiin. Hyppääminen oli myös Allylle erittäin mieluisaa puuhaa, olihan se entinen estekilpuri.

Sen isoliikkeinen ravi sai monelta kokemattomalta paikat irtoamaan hampaista, kun taas laukka keinui tyynenä kuin rauhallisen meren mainingit.

Suurkiitokset Ally vuosistasi meillä.

Varsojen vieroitus alkanut

Pikkuvarsat Syrri ja Sasu ovat kasvaneet niin, että niiden on tullut aika siirtyä yöksi omiin karsinoihinsa. Vielä kuitenkin turvallisesti äidin viereiseen karsinaan.

Kaikki osapuolet ovatkin järjestelyyn tyytyväisiä. Tammat olivat jo kylläntyneitä isokokoiisiin ja koko ajan touhuaviin varsoihin, ja varsat taas mahtuvat nyt nukkumaan paljon paremmin. Myös tammojen ratsutus onnistuu paremmin kun varsa on omassa lokaalissaan.

Mutta voi sitä kiirettä, kun aamulla otan ne ulos. Tammoja on miltei mahdoton saada laiturille asti, niin vaativasti varsat yrittävät päästä heti imemään aamumaidot pitkän yön jälkeen. Ne pomppivat tammojen selkään, juoksevat eteen poikittain, uhkaavat potkia ja vaikka mitä. Siinä saa olla tosi varovainen aamuisin kun joukkiota kuljettaa ulos, ettei saa kiukkuista varsaa päällensä tai jo erittäin terävästi iskevistä pikkukaviosta.

Myös toukokuusta laiturilla olleet Nemea ja Emmi ovat siirtyneet yöpymään sisällä. Niinpä on osan hevosten karsinapaikkoja jouduttu vaihtamaan, jotta on saatu sopivat naapurit vierekkäin. Vili peri Allyn sviitin, Roni siirtyi pikkutalliin ja Milli keskitaliin omaan vanhaan karsinaansa.

Emmi näyttelyssä

.Olemme lähes joka vuosi käyneet näin syksyisin Savijärven kartanolla Sipoossa Suomen Hippoksen järjestämässä tamma- ja varsanäyttelyssä. Tänä vuonna kävimme 2-vuotiaan Emmin kanssa näytillä.

Paitsi että saa koulutettujen tuomareiden arvion varsasta, joutuu näyttelyä varten harjoittelemaan kuljettamista ja esittämistä, joka muutoin jäisi helposti tekemättä. Lisäksi varsa saa ensimmäisen kokemuksen kilpailuolosuhteista vieraassa paikassa. Joten tapahtuma on erinomaista oppia tulevalle kilpahevoselelle.



Kuva: Emmi ja Jukka Savijärvellä (kuvaaja Laura Vatanen)

Näinpä pääsin taas kalenteriin ja tiedote sentään ilmoille oikeassa kuussa. Nyt kun allekirjoittanut on lopettanut Helsingin työssä ja tietokoneiden perässä juoksemisen, on yllättävän nopeasti käynyt se että ei välttämättä tiedä monesko viikko on menossa tai edes monesko päivä. Kun on ikänsä elänyt tiukan minuutti-kalenterin mukaan, on mukavaa kun voi vain aloittaa työt aamuhämärissä ja lopettaa kun tulee liian pimeää. Kelloa tarvitaan vain jotta tietää olla paikalla kun tunti-aiheet tai valmennettavat saapuvat.

Hyvää syksyä!

www.perriertalli.fi

Emmi on harvinaisen selväpäinen varsa, joten se matkusti autossa sekä esiintyi näyttelyssä erinomaisesti, ollen rento ja hyväntuulinen jännittämättä sen suuremmin.

Tuomariston arvio oli Emmistä oli hyvä. Se sai 38 pistettä, joka tulos oli paras 2-vuotiaiden tammojen luokassa. Tulos jäi vain yhden pisteen ensimmäisestä palkinnosta. Esimerkiksi ravista ja käynnistä sekä tyypistä Emmi sai kustakin hienosti 8:n, jotka arvostelukohdat ovat tärkeimmät kilpahevosen uraa ajatellen.



Kuva: Justus-koira matkustaa aina mielellään hevosautossa, jonka sohvan selkänojalla on hyvä istuskella ja tähystellä ulos.